

Douaneovereenkomsten betreffende:

- a. de tijdelijke invoer voor persoonlijk gebruik van pleziervaartuigen en van luchtvaartuigen;
- b. de tijdelijke invoer van voertuigen voor bedrijfsmatig vervoer langs de weg;
- c. containers;
- d. het internationale vervoer van goederen onder dekking van Carnets T.I.R.

Opzegging Akkoord dd. 16 juni 1949 tot voorlopige toepassing van de ontwerpen van internationale douaneovereenkomsten met betrekking tot het toeristenverkeer, tot voertuigen die voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd en tot het internationale vervoer van goederen langs de weg

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 28 maart 1960.

De wens, dat de eerste vier genoemde overeenkomsten en de wens, dat de opzegging van laatstgenoemde overeenkomst zullen worden onderworpen aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal, kunnen door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of, voor zover de stukken daarvoor in aanmerking komen, ook door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 27 april 1960.

Aan

de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 12 maart 1960.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst en de vertaling in het Nederlands van een viertal overeenkomsten, te weten:

de op 18 mei 1956 te Genève gesloten Douaneovereenkomsten betreffende

de tijdelijke invoer voor persoonlijk gebruik van pleziervaartuigen en van luchtvaartuigen, met Bijlagen en Protocol van ondertekening (*Trb.* 1957, 122, en *Trb.* 1959, 130)¹⁾;

de tijdelijke invoer van voertuigen voor bedrijfsmatig vervoer langs de weg, met Bijlagen en Protocol van ondertekening (*Trb.* 1957, 123, en *Trb.* 1959, 172)¹⁾, en

containers, met Bijlagen en Protocol van ondertekening (*Trb.* 1957, 124, en *Trb.* 1958, 26)¹⁾, en

de op 15 januari 1959 te Genève tot stand gekomen Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets T.I.R., met Protocol van ondertekening en Bijlagen (*Trb.* 1959, 170 en 100)¹⁾.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst betreffende de tijdelijke invoer voor persoonlijk gebruik van pleziervaartuigen en van luchtvaartuigen voor het gehele Koninkrijk gelden, de Overeenkomst betreffende de tijdelijke invoer van voertuigen voor bedrijfsmatig vervoer langs de weg en de Overeenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets T.I.R. alleen voor Nederland, terwijl de Overeenkomst inzake containers voor Nederland, de Nederlandse Antillen en Nederlands Nieuw-Guinea zal gelden.

Tevens heb ik, ter voldoening aan het bepaalde in artikel 64 juncto artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, lid 3, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, de eer U Hoogedelgestreng kennis te geven van het voornemen tot opzegging voor het gehele Koninkrijk van het op 16 juni 1949 te Genève gesloten Akkoord tot voorlopige toepassing van de ontwerpen van internationale douane-overeenkomsten met betrekking tot het toeristenverkeer, tot voertuigen die voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd, en tot het internationale vervoer van goederen langs de weg, met Aanvullend Protocol (*Trb.* 1952, 50, zie ook laatstelijk *Trb.* 1959, 100)¹⁾.

Een toelichtende nota ter zake gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 28 maart 1960 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van een en ander in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Toelichtende nota

In de loop van het jaar 1949 is in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties een drietal ontwerpen van internationale douaneovereenkomsten tot stand gekomen, welke voorlopig werden toegepast krachtens een op 16 juni 1949 te Genève gesloten akkoord (*Trb.* 1952, 50; zie ook *Trb.* 1953, 131; 1955, 11 en 118; 1956, 39, en 1959, 100).

In de eerste van deze ontwerpovereenkomsten, te weten die, welke betrekking heeft op het toeristenverkeer, zijn bepalingen neergelegd inzake vrijstelling van invoerrechten en andere bij invoer geheven belastingen ten aanzien van reisbagage en voertuigen (pleziervaartuigen en luchtvaartuigen daaronder begrepen) voor het persoonlijk gebruik van reizigers, wier hoofdverblijf in het buitenland is gevestigd, alsmede ten aanzien van toeristisch propagandamateriaal. De tweede ontwerpovereenkomst bevat een regeling inzake een zelfde vrijstelling voor de tijdelijke invoer van buitenlandse voertuigen, welke worden gebruikt voor het internationale bedrijfsmatige vervoer van personen of goederen langs de weg. In de derde ontwerpovereenkomst werd een geheel nieuwe regeling getroffen voor het internationale vervoer van goederen langs de weg onder douaneverband.

Bij het opstellen van deze ontwerpovereenkomsten, waarvan de werkingssfeer zich in hoofdzaak tot de Europese landen beperkt, zat reeds aanstonds de bedoeling voor om, aan de hand van de met deze overeenkomsten opgedane ervaringen, de daarin neergelegde regelingen in een niet te verre toekomst tot onderwerp te maken van verdragen, waarbij ook andere bij de Verenigde Naties aangesloten landen partij zouden zijn. In verband daarmee zijn vorenbedoelde ontwerpovereenkomsten voorlopig in toepassing gebracht.

In overeenstemming met deze opzet zijn de in de ontwerpovereenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer neergelegde vrijstellingen, behoudens voor zoveel betreft pleziervaartuigen en luchtvaartuigen, opnieuw geregeld in twee douaneverdragen en een aanvullend protocol, welke op 4 juni 1954 te New York onder auspiciën van de Verenigde Naties tot stand zijn gekomen (*Trb.* 1955, 122 en 123; zie ook *Trb.* 1956, 109 en 110, en *Trb.* 1958, 86 en 87).

Tijdens de voorbereiding van laatstbedoelde verdragen is evenwel komen vast te staan, dat een wereldconventie met betrekking tot de tijdelijke invoer van voertuigen voor bedrijfsmatig vervoer langs de weg voorshands niet kon worden verwezenlijkt. De tijd bleek evenmin rijp voor het sluiten van een wereldwijde douaneovereenkomst voor het internationale vervoer van goederen langs de weg.

Met het oog op deze omstandigheden hebben de bij de Economische Commissie voor Europa aangesloten landen het wenselijk geoordeeld een meer definitief karakter te geven aan de ter zake bestaande, voorlopig toepassing vindende ontwerpovereenkomsten van 1949, voor zover de daarin geregelde onderwerpen niet reeds het voorwerp uitmaken van vorengenoemde wereldovereenkomsten van 4 juni 1954.

In de loop van 1956 leidde dit tot de totstandkoming van een tweetal overeenkomsten, t.w.:

de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer voor persoonlijk gebruik van pleziervaartuigen en luchtvaartuigen, met bijlagen en protocol van ondertekening (*Trb.* 1957, 122, en *Trb.* 1959, 130) en

de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer van voertuigen, welke voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd, met bijlagen en protocol van ondertekening (*Trb.* 1957, 123, en *Trb.* 1959, 172).

De eerste van deze overeenkomsten regelt de vrijstelling van invoerrechten en andere bij invoer geheven belastingen, zomede de ontheffing van invoerverboden en -beperkingen, voor de tijdelijke invoer van pleziervaartuigen en van luchtvaartuigen, voor zover zij toebehoren aan of in gebruik zijn van niet-ingezetenen en door hen slechts voor privédoeleinden worden ingevoerd en aangewend. Tevens geeft de overeenkomst de procedure aan, welke voor de verwezenlijking van de vrij-

stelling in acht dient te worden genomen. Deze procedure komt nagenoeg overeen met die van de desbetreffende ontwerpovereenkomst van 1949 en houdt in hoofdzaak in, dat bedoelde vaartuigen voorzien moeten zijn van carnets de passage en douane, triptieken e.d., welke documenten reeds enige decennia in gebruik zijn bij de tijdelijke invoer van buitenlandse motorrijtuigen.

De tweede overeenkomst behelst evenals de op deze materie betrekking hebbende ontwerpovereenkomst van 1949 een regeling van en de formaliteiten, die in acht moeten worden genomen voor de vrijstelling van invoerrechten en andere bij invoer geheven belastingen in geval van tijdelijke invoer van in een der andere aangesloten landen ingeschreven motorrijtuigen en aanhangwagens, welke door buitenlandse ondernemingen voor bedrijfsmatig vervoer van personen of goederen in het internationale verkeer worden gebezigd. Tevens is nu met zoveel woorden gezegd, dat in zodanig geval evenmin uitvoerverboden of -beperkingen toepassing kunnen vinden. Voor het overige is de materiële inhoud van deze overeenkomst nagenoeg gelijk aan die van de ontwerpovereenkomst van 1949 betreffende voertuigen, die voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd.

Ten slotte is ter vervanging van de eveneens krachtens het Akkoord van 16 juni 1949 voorlopig toegepaste ontwerpovereenkomst betreffende het internationale vervoer van goederen langs de weg op 15 januari 1959 te Genève tot stand gekomen de Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets T.I.R., met Bijlagen en Protocol van ondertekening (*Trb.* 1959, 170 en 100).

Bij laatstgenoemde ontwerpovereenkomst van 1949 werd, zoals reeds aangeduid, in West-Europa een nieuw douaneregime voor het internationale vervoer van goederen langs de weg geïntroduceerd, t.w. het gebruik van één internationaal, voor het vervoer door verschillende landen geldend document, het z.g. carnet T.I.R. Voor dit document kon een zodanig systeem van zekerheidstelling voor de eventueel in die landen verschuldigde invoerrechten en andere belastingen op de invoer tot stand worden gebracht, dat niet bij elke grensovergang afzonderlijk zekerheid behoeft te worden gesteld. Ten einde fraude te voorkomen, is in de ontwerpovereenkomst bepaald, dat het vervoer, waarvoor van het carnet T.I.R. gebruik kan worden gemaakt, dient plaats te vinden in voertuigen of containers, welke onder douaneverzegeling zijn gebracht en welke dienen te voldoen aan bepaalde eisen inzake bouw en inrichting.

De vereenvoudigingen, die door deze regeling in de douanebehandeling van het internationale wegvervoer werden aangebracht, zijn aanzienlijk. De verplichting om bij elke grensovergang opnieuw douanedocumenten op te maken en zekerheid te stellen voor de bij invoer verschuldigde belastingen kon vervallen. Aangezien door de douane van het land van vertrek bij de inlading der goederen toezicht is gehouden en een verzegeling is aangebracht, kon in het algemeen van douanevisitatie aan de grenzen, die bij het vervoer worden overschreden, en van het aanbrengen van nationale douaneverzegelingen worden afgezien; bij grensovergang kan er in het algemeen mee worden volstaan te onderzoeken of de door de buitenlandse douane aangebrachte verzegeling ongeschonden is. Nadat was gebleken, dat de getroffen regeling aan de verwachtingen voldeed, kon, mede aan de hand van de ermede opgedane ervaringen, bepaald worden op welke wijze gevolg diende te worden gegeven aan de aandrang van de internationale wegvervoerders om de toepassing van het T.I.R.-regime in verschillende opzichten uit te breiden. De belangrijkste uitbreiding, waartoe werd besloten, bestond hierin, dat het gebruik van het carnet T.I.R. ook werd toegestaan voor het vervoer van goederen, welke door hun gewicht, vorm of afmetingen niet in gesloten, onder douaneverzegeling gebrachte vervoermiddelen kunnen worden vervoerd. Uiteraard dienden daarbij enige bijzondere voorzieningen te worden getroffen, nu één van de belangrijkste waarborgen tegen fraude, namelijk de eis, dat het transport dient plaats te vinden in vooraf goedgekeurde, gesloten vervoermiddelen, ontbreekt.

Niet alle landen, die het T.I.R.-regime, zoals dit aanvankelijk was geregeld, hadden aanvaard, konden echter deze uitbreidingen in werking stellen, nu deze niet waren neergelegd in een overeenkomst, doch het onderwerp uitmaakten van aanbevelingen, welke in het kader van de E.C.E. waren tot stand gekomen. Mede ter wille van een gezonde ontwikkeling van het internationale wegvervoer van goederen leek het derhalve geboden de in 1949 opgestelde ontwerpovereenkomst in overeenstemming te brengen met de in beginsel aanvaarde uitbreidingen van het T.I.R.-regime. Dit heeft geleid tot de eerdergenoemde douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets T.I.R. van 15 januari 1959.

Daarin is thans o.m. de regeling opgenomen voor het vervoer van zware of omvangrijke goederen, welke niet in gesloten voertuigen kunnen worden vervoerd (hoofdstuk IV). Bovendien is, zulks in tegenstelling tot de desbetreffende ontwerpovereenkomst van 1949, in de T.I.R.-overeenkomst van 1959 bepaald, dat het T.I.R.-regime ook zal gelden, indien de wegvoertuigen voor een deel van het af te leggen traject anders dan langs de weg — bij voorbeeld per boot of per trein — worden verplaatst (artikel 2). Tevens is aanleiding gevonden de omvang en de duur van de hoofdelijke mede-aansprakelijkheid van de organisatie met betrekking tot de door hen afgegeven carnets T.I.R. nader vast te stellen. In de nieuwe T.I.R.-overeenkomst is dan ook uitdrukkelijk voorzien in een verjaring van de schulden, welke uit de mede-aansprakelijkheid van de organisatie kunnen voortvloeien (artikel 6). Een dergelijke voorziening ontbrak in de ontwerpovereenkomst van 1949.

Voorts is in 1956, gelijktijdig met de twee eerdervermelde douaneovereenkomsten, de Douaneovereenkomst inzake containers, met bijlagen en protocol van ondertekening, tot stand gekomen (*Trb.* 1957, 124 en *Trb.* 1958, 26). Hierin zijn een tweetal resoluties geconsolideerd, welke in 1954 in het kader van de Economische Commissie voor Europa zijn aanvaard, ten einde het internationale gebruik van containers te vergemakkelijken. Deze resoluties hebben sedertdien in een groot aantal Europese landen, waaronder Nederland, toepassing gevonden.

Deze overeenkomst voorziet in een vrijstelling van invoerrechten en andere bij invoer geheven belastingen en een buiten toepassing laten van invoerverboden en invoerbepalingen bij de tijdelijke invoer van containers, welke niet het eigendom zijn of ter voortdurende beschikking staan van ingezetenen van het land, dat de vrijstelling verleent.

Ten einde het beginsel van wederkerigheid te waarborgen, kunnen de overeenkomstsluitende partijen de in deze overeenkomst neergelegde vrijstelling weigeren ten aanzien van containers, welke worden ingevoerd vanuit landen, waar de overeenkomst geen toepassing vindt.

Daarnaast bevat deze overeenkomst voor die landen, welke vervoer van goederen in containers onder douaneverzegeling toestaan, een omschrijving van de technische constructie-eisen, waaraan de containers behoren te voldoen om te kunnen worden toegelaten tot het regime van vervoer onder douaneverzegeling. Deze technische voorschriften komen, met uitzondering van enkele bijzondere bepalingen voor zogenaamde spoorwegcontainers, overeen met die, geldende voor het T.I.R.-regime.

Partijen bij de onderwerpelijke overeenkomsten van 1956 en 1959 kunnen worden alle Europese en niet-Europese landen van de Verenigde Naties.

Daar het wenselijk is de ter zake bestaande vrijstellingen en faciliteiten, die reeds geruime tijd in een groot aantal West-Europese landen toepassing vinden, te bestendigen, dienen deze overeenkomsten naar het oordeel van de ondergetekenden door

Nederland te worden bekrachtigd. Enig voorbehoud behoeft daarbij niet te worden gemaakt.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen hebben doen weten, dat de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer voor persoonlijk gebruik van pleziervaartuigen en van luchtvaartuigen mede voor hun landen dient te gelden.

De Regering van de Nederlandse Antillen stemt er voorts mede in, dat de Douaneovereenkomst inzake containers voor haar land zal gelden.

De Gouverneur van Nederlands Nieuw-Guinea heeft medegedeeld, dat tegen toepasselijkverklaring van beide laatstvermelde overeenkomsten op dit gebied geen bezwaar bestaat.

Na bekrachtiging zullen derhalve de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer van voertuigen, welke voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd, en die inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets T.I.R. niet gelden voor de landen Suriname en de Nederlandse Antillen, noch voor Nederlands Nieuw-Guinea, en zal de Douaneovereenkomst inzake containers niet gelden voor het land Suriname.

In verband met het feit, dat de twee douaneverdragen en het aanvullende protocol van 4 juni 1954 reeds door Nederland zijn bekrachtigd, zal Nederland na bekrachtiging van de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer voor persoonlijk gebruik van pleziervaartuigen en luchtvaartuigen, gelet op artikel 43 van laatstvermelde overeenkomst, overgaan tot opzegging van het in de aanhef vermelde, wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland geldende akkoord van 16 juni 1949, ten aanzien van het voorlopig van toepassing verklaarde ontwerp van een internationale douaneovereenkomst met betrekking tot het toeristenverkeer.

Ingevolge artikel 43 van de Douaneovereenkomst betreffende de tijdelijke invoer van voertuigen, welke voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd, dient na bekrachtiging van deze overeenkomst het meergenoemde akkoord eveneens te worden opgezegd voor wat betreft het ontwerp van een internationale douaneovereenkomst met betrekking tot voertuigen, die voor het bedrijfsmatig vervoer langs de weg worden gebezigd. Het ligt in het voornemen van de Regering eveneens tot deze opzegging over te gaan.

Ten slotte dient, nadat de T.I.R.-overeenkomst van 1959 zal zijn bekrachtigd, ingevolge artikel 49 van die overeenkomst het akkoord van 16 juni 1949 ook voor wat betreft de ontwerp-douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen langs de weg te worden opgezegd. Ten einde evenwel te voorkomen, dat in de betrekkingen met die landen, die wel partij zijn bij het akkoord van 16 juni 1949 voor wat de zo juist genoemde ontwerpovereenkomst betreft, doch niet of nog niet bij de T.I.R.-overeenkomst van 1959, een verdragsloze situatie zou ontstaan, ligt het in de bedoeling van de Regering laatstbedoelde opzegging slechts te doen gelden ten aanzien van die landen, welke partij worden bij de T.I.R.-overeenkomst.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
TH. H. BOT.